

ESMESS

Programa de Seguiment Individualitzat per Persones Sense Sostre

El Programa de Seguiment Individualitzat per Persones Sense Sostre (PSISS) amb trastorns mentals severos s'integra en l'Equip de Salut Mental per Persones Sense Sostre (ESMESS), que gestionen conjuntament Sant Pere Claver – Fundació Sanitària i els Serveis de Salut Mental de Parc Sanitari Sant Joan de Déu.

L'equip realitza atenció integral en salut mental a les persones sense sostre amb trastorns mentals greus que són atesos pels serveis socials específics de l'administració municipal per aquesta població sense llar a la ciutat de Barcelona.

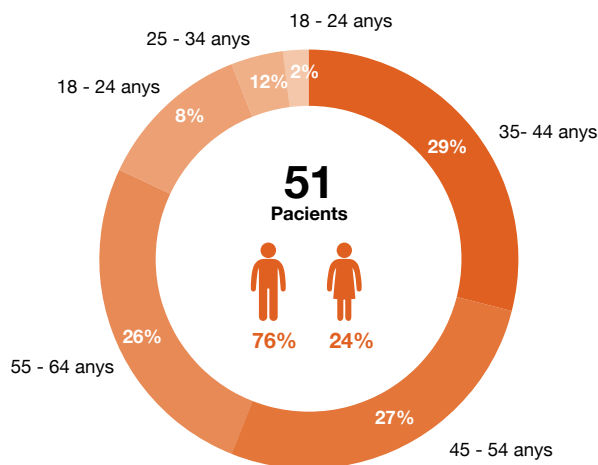
ESMESS

Perfil d'usuaris i xifres

Edats i Gènere

La mitjana d'edat dels pacients atesos és de 47,2 anys. Si es té en compte la data en què els usuaris van iniciar el Programa de Seguiment Individualitzat (PSI) la mitjana d'edat són els 44 anys. Això va representar una lleugera disminució de l'edat dels pacients atesos respecte el període anterior.

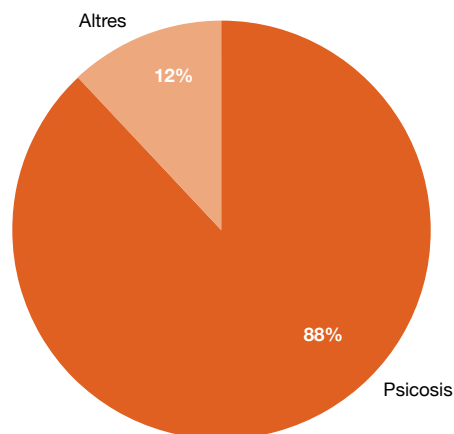
Seguint la distribució habitual del programa els homes són majoria i representen el 72% de totes les persones ateses. El 80% d'aquests homes tenen entre 35 i 60 anys.

Diagnòstics

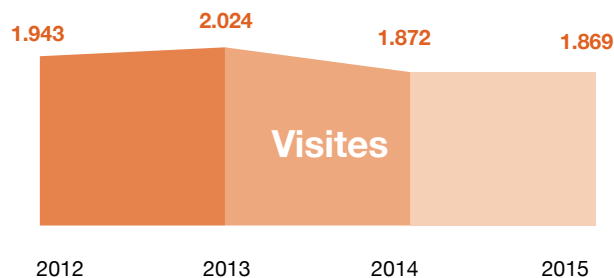
Totes les persones ateses en el subprograma PSI són pacients amb un diagnòstic psiquiàtric de trastorn mental sever. Dins d'aquests les psicosis són el diagnòstic més freqüent (88%): esquizofrènia o altres trastorns psicòtics concomitants.

L'estada mitjana en el programa del pacients que van ser derivats a l'equip de gestors de casos abans de l'any 2015 va ser superior als 3,5 anys amb un rang que oscil·la entre un any i gairebé 7 anys.

Pacients i Visites

Durant l'any 2015 es van atendre un total de 54 persones i es van realitzar un total de 1.869 visites. Es van realitzar 6 primeres visites i es van produir 10 altes. La xifra de pacients atesos es manté estable, perquè el número de places (un màxim de 48) que s'ofereixen sempre estan complertes.*

*S'han comptabilitzat primeres visites, successives, interconsultes, acollides, etc.

Programes i valoracions

Programes

L'any 2015 s'ha implementat l'estratègia Housing First a la capital catalana per part de l'Ajuntament de Barcelona, sota el nom de Primer la Llar. Sant Pere Claver hi col·labora i ja ha començat a atendre un dels seus usuaris. A mesura que es vagin ocupant les 50 places de Primer la Llar s'elaborarà l'ampliació del projecte per atendre més població.

Millores i dificultats

El programa ha aconseguit amb alguns dels seus objectius. Clarament ha millorat la qualitat del suport que reben la majoria dels usuaris, i de retruc ha millorat la seva salut mental i física.

L'objectiu de revincular els pacients a la xarxa normalitzada de salut mental s'ha assolit en menor grau, ja que només s'ha assolit en 2 altes aquest any.

Hi ha una major dificultat per trobar recursos residencials, que han de ser per força adaptats a les característiques de persones amb trastorns mentals greus i resistent al tractament convencional. Només en un cas s'ha aconseguit que s'acceptés l'ingrés d'una pacient en una residència de Benestar Social per persones amb trastorn mental sever, la resta ho han fet en recursos d'entitats no lucratives.

També s'ha detectat que existeix un conjunt de pacients que s'han quedat vinculats al nostre equip des de fa més de quatre anys. Tenen molta dificultat per ser derivats a la xarxa de salut mental i addiccions normalitzada. Aquests pacients, que requereixen d'una atenció continuada i especialitzada, romanen a la xarxa de persones sense sostre i són sovint derivats d'un recurs a un altre, com pensions, albergs, habitacions o ingressos hospitalaris, entre d'altres. Sovint la intervenció es duplica

o triplica, no s'aconsegueix una mínima coordinació i condueix a una pèrdua d'efectivitat i estabilització del pacient. És de preveure que aquests pacients no podran ser derivats en un futur a la xarxa normalitzada de salut mental i que potser serà necessari mantenir-los vinculat a l'equip especialitzat ESMESS permanentment. La hipòtesi és que en alguns casos l'equip ESMESS, i molt concretament els gestors de casos, hauran de mantenir alguna relació de contenció i suport, potser de menor intensitat que l'estàndard, a aquests pacients per mantenir una certa estabilització del seu procés.

Propòsits

Considerem la possibilitat d'incrementar la quantitat de persones ateses mitjançant l'increment de professionals, ja que clarament existeix la necessitat d'atenció en aquesta modalitat assistencial entre les persones amb trastorn mental en situació de sense sostre.

Coincidint amb els 10 anys de l'inici del projecte plantejarem l'oportunitat de fer una avaluació de resultats que es presentarà en una propera edició d'una jornada commemorativa.

